

Art. 4. (1) Do czasu zawarcia umowy lub uprawomocnienia się orzeczenia o rozliczeniu właściciel zniesionego obszaru dworskiego ponosi nadal świadczenia w rozmiarach i na zasadach, które obowiązywały go przed dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Uiszczone przez właściciela b. obszaru dworskiego za gminę świadczenia w czasokresie od dnia 1 kwietnia 1935 r. do dnia prawomocnego ustalenia sumy rozliczeniowej, w myśl art. 3 ust. (1) ustawy niniejszej, winny mu być potrącone od ustalonej sumy rozliczeniowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

210

U S T A W A

z dnia 31 marca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o usuwaniu nieczystości i wód opadowych.

Art. 1. Wprowadza się w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), zmiany następujące:

1) jako art. 1 umieszcza się dotychczasowy art. 2;

2) jako art. 2 umieszcza się dotychczasowy art. 1 ze zmianami:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. czuwać, aby były zaprowadzone w dostatecznej liczbie publiczne i prywatne urządzenia do zbierania śmieci i odpadków gospodarczych;”

b) w ust. 2 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych może” zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może”;

3) dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu:
„Art. 2a. Utrzymywanie porządku i czystości w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w miejscach zabudowań prywatnych, przeznaczonych do wspólnego użytku mieszkańców i na placach nie zabudowanych, jak również usuwanie zebranych z tych miejsc nieczystości, należy do właściciela nieruchomości lub osób, reprezentujących prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości lub też sprawujących jej zarząd.

Do osób, wymienionych w ust. 1, należy również utrzymywanie porządku i czystości na połowie szerokości ulicy (chodnik i połowa szerokości jezdni) wzdłuż nieruchomości oraz usuwanie zgarniętych nieczystości. Gdy nieruchomość przylega do placu publicznego, obowiązek ten dotyczy utrzymania porządku i czystości na chodniku przy nieruchomości i pasie jezdni wzdłuż chodnika 5-metrowej szerokości.

Utrzymywanie porządku i czystości w innych miejscach publicznych należy do gminy.

Obowiązek utrzymywania porządku i czystości na ulicy obejmuje również polewanie jezdni i chodników, usuwanie z nich błota, śniegu i lodu oraz posypywanie chodników szorstkimi materiałami w czasie gołoledzi.

Art. 2b. Gminy mogą na podstawie uchwały organu stanowiącego przejąć od osób do tego obowiązanych utrzymywanie porządku i czystości na ulicach i placach oraz usuwanie nieczystości z nieruchomości.

Gmina, przejmując obowiązki, określone w ust. 1, lub też w okresie wykonywania tych obowiązków, może wyłączyć spod swego działania niektóre części obszaru gminy, w szczególności działnice-ogrody, albo też poszczególne nieruchomości, jak również wykonywanie niektórych z obowiązków, wymienionych w art. 2a, nie może jednak wyłączyć spod swego działania obowiązku wywożenia błota, śniegu i lodu, zebranego z jezdni i chodnika.

Gmina może wykonywać powyższe obowiązki we własnym zakresie, albo też zezwolić na ich wykonywanie innej osobie prawnej lub fizycznej.

W przypadku przejęcia przez gminę obowiązku usuwania nieczystości, będą one stanowiły jej własność.”;

4) w art. 3 początkowe wyrazy ust. 1: „Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługuje prawo wydawania przepisów sanitarnych, normujących” zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń określać”;

5) w art. 4 w ust. 1 wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych” — skreśla się;

6) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Zatwierdzenie projektów urządzeń: kanalizacyjnych, do oczyszczania ścieków i usuwania nieczystości, jak również badanie tych urządzeń przed oddaniem ich do użytku publicznego należy do Ministra Spraw Wewnętrznych.”;

7) w art. 6 na końcu ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Wysokość zaś opłat w przypadkach udzielenia przez gminę innej osobie prawnej lub fizycznej zezwolenia na wykonywanie obowiązków, przejętych na podstawie art. 2b, zatwierdza właściwa władza nadzorcza.”;

8) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Właściciele nieruchomości w osiedlach — w których gmina przejęła niektóre z obowiązków, określonych w art. 2a — są obowiązani korzystać wyłącznie z urządzeń gminy lub osoby uprawnionej (art. 2b ust. 3) oraz dostosować zbiorniki na śmiecie do warunków, które określi organ stanowiący gminy, albo zaopatrzyć się w zbiorniki, dostarczane przez gminę lub osobę uprawnioną.

Organ zarządzający gminy ustala opłaty, nakładane na właścicieli nieruchomości, z tytułu zastępczego wykonywania przez gminę obowiązków, przejętych na podstawie art. 2b.”;

9) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że niedostateczne oczyszczanie ścieków lub niszczenie kanałów gminy jest wywołane przez wpuszczanie ścieków fabrycznych do systemu kanałów, powiatowa władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu może — jeżeli uzna to za potrzebne — zabronić wpuszczania ścieków fabrycznych do kanałów lub ograniczyć to

wpuszczanie, może także wymagać takiego oczyszczania ścieków, jakie uzna za niezbędne.”;

10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Kto wykracza przeciw przepisom prawa niniejszego i wydanym na jego podstawie rozporządzeniom lub postanowieniom, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1.000 zł albo jednej z tych kar.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

211

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Art. 1. Wydatki, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się w grupie A. Administracja o następujące kwoty:

1) w części 1 Prezydent Rzeczypospolitej w wydatkach zwyczajnych:

w dziale 2 „Kancelaria cywilna”

w § 11 „Reprezentacja” o 84.000 zł

w dziale 3 „Gabinet wojskowy”

w § 1 „Płace” o 50.400 zł

w § 2 „Różne świadczenia osobowe” o 1.300 zł

w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia” o 12.230 zł

w § 4 „Środki lokomocji” o 3.200 zł

w § 5 „Pomieszczenie” o 2.000 zł

w § 11 „Fundusz reprezentacyjny” o 7.000 zł

w § 12 „Wyekwipowanie” o 3.000 zł

2) w części 2b Senat w wydatkach zwyczajnych:

w dziale 1 „Senat”

w § 4 „Środki lokomocji” o 25.000 zł

3) w części 3 Kontrola Państwowa w wydatkach zwyczajnych:

w dziale 1 „Kontrola Państwowa”

w § 1 „Płace” o 206.000 zł

w § 2 „Różne świadczenia osobowe” o 8.000 zł

w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia” o 36.000 zł

w § 6 „Wydatki biurowe” o 2.000 zł

w § 6a „Opłaty pocztowe, telefoniczne i telegraficzne” o 2.000 zł